

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: «Φτάνει πια!»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

• Του Σεβ. Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού

Νέα τραγωδία στην Αιτωλοακαρνανία!

Νεκρός 27χρονος σε τροχαίο!

Άλλη μια είδηση που μας πάγωσε!

Ένας ακόμη νέος προστέθηκε στη μακρά αλυσίδα των νεκρών σε τροχαία δυστυχήματα.

Αβάστακτος πόνος, πάλι, για τους γονείς, για τους συγγενείς, για τους φίλους, για όλους μας.

Η ψυχή τους πλημμυρισμένη από ένα μεγάλο, αναπάντητο «γιατί».

Το ίδιο «γιατί» βασανίζει όλους μας.

Γιατί, πάλι, στον τόπο μας ένα τροχαίο;

Γιατί, πάλι, στον τόπο μας το αίμα ενός νέου ανθρώπου να βάφει την ασφαλτο;

Γιατί, πάλι, στον τόπο μας ο χαμός ενός νέου ανθρώπου να μαυρίζει την καρδιά μας;

Τί φταίει;

Ποιός φταίει;

Τί πρέπει να γίνει;

Τί πρέπει να κάνουμε;

Ένα είναι βέβαιο: Δεν μπορούμε να μείνουμε αδιάφοροι!

Έχουμε αρχίσει να ανησυχούμε σοβαρά για τις μειωμένες γεννήσεις.

Πότε θα ανησυχήσουμε σοβαρά και για τους αυξημένους θανάτους;

Αν η καρδιά μας δεν συγκινείται από τον ξένο πόνο, ας πανικοβληθεί ο νους μας από τις συνέπειες:

Κάθε θάνατος ενός νέου ανθρώπου είναι: η οικογένεια που δεν έκανε, τα παιδιά που δε μεγάλωσε, η ανανέωση της κοινωνίας μας σε πόλεις και ύπαιθρο που έδωσε τη θέση της στον μαρασμό και στην εγκατάλειψη.

Οι επαναλαμβανόμενες τραγωδίες πρέπει να γίνουν αιτία αληθινού συναγερμού.

Ως Επίσκοπος και Πνευματικός σας Πατέρας, αυτή τη στιγμή, πονάω! Πονάω και προσεύχομαι. Όχι για θαύματα!

Προσεύχομαι για φωτισμό όσων ανατρέφουν παιδιά, να τους εμπνεύσουν την αγάπη για τη ζωή. Τον σεβασμό σε κάθε είδους κανόνες που προστατεύουν τη ζωή. Την γνωστοποίηση προς τα παιδιά για την αμείλικτη ενεργοποίηση των συνεπειών της κάθε μας πράξης. Για τη δύναμη της μιας στιγμής που μπορεί να σφραγίσει ολόκληρη τη ζωή πολλών άλλων, συχνά αμέτοχων και παντελώς αθώων, όπως του οδηγού του αυτοκινήτου στο απέναντι ρεύμα, αλλά και όσων δεν θα συνέλθουν ποτέ από αυτή την απώλεια.

Προσεύχομαι για φωτισμό όσων αποφασίζουν για όλους μας, να αντισταθούν

απέναντι στην γενικευμένη αδιαφορία, την προχειρότητα, την μειωμένη αίσθηση καθήκοντος, την προτεραιότητα της ατομικής ιδιοτέλειας σε βάρος της κοινωνίας.

Προσεύχομαι για φωτισμό δικό μας, όλων μας προσωπικά, για ανάληψη προσωπικής και συλλογικής ευθύνης και λήψη μέτρων, αντί για διαρκές παράπονο και κατάκριση σε άλλους, τους όποιους άλλους, που μάθαμε να εντοπίζουμε αμέσως τα λάθη και τις παραλείψεις τους, εθελοτυφλώντας επίμονα στην απάθειά μας και την παντελή έλλειψη αυτοκριτικής.

Προσεύχομαι ο Θεός μας να αναπαύσει τις ψυχές όλων αυτών των παιδιών μας, των χαμένων τόσο πρόωρα και άδικα, των θυμάτων της αμέλειάς μας, και να χαρίσουν ο Χριστός μας και η Παναγία μας κουράγιο και δύναμη στους γονείς τους, να σηκώσουν αυτόν τον σταυρό, που βαρύτερο δεν γνωρίζει η καρδιά του ανθρώπου.

Η προσευχή όμως δεν αρκεί, χωρίς την ενεργοποίηση και των δικών μας δυνάμεων, και της δικής μας φωνής.

Με αυτή τη φωνή, με όση δύναμη μου έχει μείνει μέσα στην πονεμένη ψυχή μου, κραυγάζω:

Όχι άλλα τροχαία δυστυχήματα!

Όχι άλλα παιδιά μας, θύματα της ασφάλτου!

Όχι άλλοι γονείς μαυροφορεμένοι να πίνουν το πιο πικρό φάρμακι του χαμού των σπλάχνων τους!

Παιδιά μου:

Δεν υπάρχει απόλυτη ασφάλεια χωρίς τη σύνεσή μας.

Είσαστε απροστάτευτα, από δρόμους επικίνδυνους, από σήμανση ελλιπή.

Παιδιά μου, σας παρακαλώ, πιστέψτε το:

Το αλκοόλ οδηγεί στον θάνατο.

Οι κόντρες της ασφάλτου έχουν μόνον νικημένους.

Η ταχύτητα δεν χαρίζει ποτέ δεύτερη ευκαιρία.

Το κράνος, η ζώνη, ο κώδικας οδικής κυκλοφορίας είναι η αγάπη που χρωστάτε

στον εαυτό σας.

Και πάνω απ' όλα:

Μη δεχθεί η αγνή σας καρδιά να ποτίσει με τόσο πόνο αυτούς που σας λατρεύουν, τους γονείς σας. Είστε πολύτιμοι. Μοναδικοί. Η ζωή έχει ετοιμάσει για σας δυσκολίες, αλλά και νίκες • ανηφόρες αλλά και γλυκές βουνοκορφές • γνωριμίες με ανθρώπους που θα σας προσφέρουν πληρότητα ζωής.

Κλείστε τα αυτιά σας σε ανούσιες προκλήσεις και γίνετε φανατικοί οπαδοί της ζωής.

Όσο για μένα, τίθεμαι στη διάθεση κάθε καλοπροαίρετης πρωτοβουλίας που θα αποσοβήσει νέες τραγωδίες.

Το διαπιστώνω σε κάθε μου βήμα: Η σωστή εκπαίδευση των εφήβων σφραγίζει τη ζωή τους. Ίσως έφτασε η στιγμή να δημιουργήσουμε χώρο, πέρα από τα επίσημα προγράμματα, για κυκλοφοριακή αγωγή, όχι «πεταμένη» σε μια άκρη του σχολικού προγράμματος, αλλά στο κέντρο της σχολικής ζωής, με έξυπνες δράσεις, αφοσιωμένους εκπαιδευτές, εν ανάγκη καλυπτόμενους από πόρους της τοπικής κοινωνίας. Δράσεις συνοδευόμενες από δραστηριότητες ανάπτυξης προσωπικής ευθύνης και κοινωνικής συμπεριφοράς.

Δράσεις θα βρεθούν. Σημασία όμως έχει να θεωρηθεί η οδική ασφάλεια ως εθνικό ζητούμενο και να θεωρηθεί εθνική ευεργεσία εκ μέρους χορηγών η υποστήριξη τέτοιων πρωτοβουλιών.

Με όλη μου τη καρδιά, εγώ και όλη η τοπική μας Εκκλησία συστρατεύομαι σε ανάλογες δράσεις, υλοποιώντας την μεγαλύτερη πνευματική παρακαταθήκη της Χριστιανικής μας πίστης: την ιερότητα της ζωής και την αγάπη σε κάθε άνθρωπο, με τον Ευαγγελικό τρόπο που μας εμπνέει πάντοτε ο Θεός και οι ανάγκες της κοινωνίας μας.